

— Можешъ ли да ме пренесешъ на острова, гдето се намира царската дъщеря?

— Мога. Покачи се на гърба ми!

Царскиятъ синъ се покачилъ. Орлицата хвъркнала и го отнесла при момата на острова. Царскиятъ синъ ѝ казалъ, че е дошелъ за нея. Тя съ радостъ се съгласила да се ожени за него.

Качили се двамата на орлицата и отлетѣли къмъ брѣга. Но като слѣзли на сухо, царскиятъ синъ забелязалъ, че хубавицата си изтървала пръстена въ морето.

— Ами сега какво ще правимъ! — рекла тя. — Татко ще погуби и двама ни!

— Не бой се! — отговорилъ царскиятъ синъ, — азъ ще намѣря кой да ми помогне!

Той нагрѣлъ люспата на рибата. Тя тозчасъ дошла. Царскиятъ синъ и казалъ: „Рибке, намѣри пръстена на царкинята!“

Рибката се гмурнала въ морето, намѣрила пръстена и го донесла.

Двамата млади отишли при царя. Той нѣмало шо да прави. Далъ дъщеря си за жена на царския синъ. Натоварилъ ѝ имъ скъпи дарове. Покачилъ ги на златна колесница и ги изпратилъ съ бащина благословия.

И вдигнала се въ царството на момъка нечувана сватба. Деветъ деня яли, пили и се веселили. И настанало следъ това небивалъ плодородъ. Защото кждето отидѣла хубавицата, радостъ и щастие носѣла.

Ранъ-Босилекъ